

ОЛЕКСАНДРИЙСЬКИЙ

БЮЛЕТЕНЬ

Офіційний орган м. Олександрії та району.

Рік видання 2, ч. 51 (75).

Субота, 19 вересня

1942 р.

Ціна 1 грб.

3 Головної Квартирі Фюрера

16-9-1942 р.

Верховне Командування Збройних

Сил повідомляє:

На Тереку відбиті численні ворожі атаки. У боях за Ставград у запеклій боротьбі здобуто нові місцевості. З'єднання авіації підтримували боротьбу армії й атакували ворожі транспортні на залізницях і шляхах біля гирла Волги.

У районі Воронежу ворог з великими силами поновив свої атаки. В упертих боях він був відкинутий з високими втратами.

Біля Ржева, при відбитті повторних ворожих атак, в районі одного армійського корпусу знищено вчора 106 танків, з них 71 тільки на участку однієї піхотної дивізії. В іншому місці успішно переведено власну місцеву атаку.

На північному відрізку фронту відбито місцеві атаки більшовиків. На південь від Ладозького озера оточено і знищено менш значні ворожі сили. Артилерія з помітним успіхом обстрілювала ворожі вогневі позиції, бункери і бойові точки.

На Ладозькому озері пошкоджено 1 сторожове судно й один транспортівець. За час 5-15-IX втрачала совєтська авіація 1215 літаків, з них 936 в повітряних боях, 212 збито зенітками і 43 армійськими загонами, інші знищено на землі. За той же час на Східному фронті загинуло 87 власних літаків.

Разом з уже оголошеними відомостями про ворожі втрати, фінські і німецькі морські та повітряні сили на протязі цього літа знищили 26 совєтських підводних човнів.

Як уже сповіщалося через екстрене повідомлення, британські війська, що в ніч на 14-IX були висаджені біля Тобруку з підтримкою повітряних і морських сил, після впертого короткого бою знищили або взяли в полон, завдяки тісній взаємодії

німецьких та італійських сил. Флотські одиниці ворога були взяті під влучний вогонь і при цьому потоплено 3 винищувачі, декілька корветів і багато десантних човнів. Судна, що тікали після того на схід, було атаковано загонами німецької й італійської авіації, при чому затонули 2 крейсери, 1 винищувач і багато міноносців. Важко пошкоджено ще інші дрібні одиниці. Німецькі тральщики привели у порт Тобрук британський швидкий катер з 117 полоненими. Збито 9 ворожих бомбовців.

Всього взято 580 полонених, між ними 34 офіцери, крім того, ворог утратив багато воїнів. Узято велику військову здобич. Між полоненими є багато тих, що врятувались з потоплених британських суден. Власні втрати незначні.

На Єгипетському фронті легкі німецькі бойові й штурмові літаки успішно бомбили скупчення британських танків. Німецькі мисливці збили в повітряних боях над Північною Африкою й над Мальтою 25 британських літаків і втратили один власний.

Над морем, на захід від Бреста, а також при нальотах у зайняті східні області збито 5 британських літаків.

Останньої ночі в боротьбі проти Великобританії авіація атакувала портові й індустріальні споруди Бостону. Виникли численні пожежі.

У західній частині Північного моря форпостні судна потопили в короткому морському бою 2 британських швидких катера й запалили третій.

На Єгипетському фронті оберлейтенант Марсель досягнув своєї 145-ї повітряної перемоги.

„Австралія може зовсім легко програти війну“

АМСТЕРДАМ.— «Немає цілі, щоб австралійці уявляли собі, що вони не можуть програти війну, бо вони так довго «мають перевагу», заявив австралійський міністр закордонних справ Форде у песимістичному пе-

регляді теперішнього воєнного положення. В ході є події, заявив Форде, які мають дуже важливе значення для Австралії. Дуже можливо, що Австралія перейде ще через хрест вогню на власних берегах.

Повітряна тривога в Будапешті

БУДАПЕШТ.— Як малярська служба звітлень повідомляє, совєтські літаки атакували вночі на четвер Будапешт та ще

декілька місцевостей. Згідно дотеперішніх звітлень, нальоти спричинили лише незначні шкоди.

ПОДІЇ В ІНДІЇ Убито 9 Індійців

АМСТЕРДАМ.— В Індії дійшло до нових випадків. Згідно звітлень британської служби звітлень з Люкна, поліція стріляла до гурту людей, зложеного приблизно з 200 осіб, які намагалися настати на залізничну станцію між Таудля та Гедрес у З'єднаних провінціях. При цьому мало бути убито 9 індійців.

В Бомбей арештовано в неділю кілька індійців, які в суботу ввечері вивісили прапори конгресу.

Пересічно 50 убитих та 200 ранених у Індії в одному дні

БАНГКОК.— Як повідомляє вільна індійська радіостанція у Шонані (Сінганур), в наслідок жорстоких англійських заходів в Індії буває денно пересічно 50 убитих та 200 ранених. Окрім цього, у всіх провінціях є сотні індійців у в'язниці.

Під натиском влади відкрито тільки зовсім мале число кралиць. Як радіостанція далі повідомляє, демонструючи індійці назвали в Мадрасі на залізничну станцію. Проти індійців вислано військо, яке відкрило вогонь нанатови. При цьому було вбито три особи, а 20 ранено.

Комітет про створення Індійського національного уряду

АМСТЕРДАМ.— Як британська служба звітлень повідомляє, комітет Гінду Мадараша відбув конференцію про індійське положення, в ході якої один підкомітет заявив, що треба швидко проголосити незалежність Індії та створити національний уряд.

Знову арештовано провідного індійця

АМСТЕРДАМ.— Як «Рейтер» повідомляє з Бомбею, у вівторок заарештовано у Баункур Пандіта Балькрішна Шарма, члена виконавчого комітету всеіндійського конгресу.

Британський терор в Індії

АМСТЕРДАМ.— Як британська служба звітлень повідомляє, британська поліція стріляла вчора чотири рази до демонструючої товпи індійців.

Райхсміністр Розенберг про життєві задачі європейських народів

РІВНЕ.— «Фелькшер Beobachter» приносить під заголовком «Післанництво європейських народів» статтю свого головного редактора Альфреда Розенберга, Райхсміністра для визволених східних областей. У статті вказується на те, що Німеччина— як не часто бувало в минулому— є також сьогодні репрезентантом Європи. Протягом 20 літ, по 1918-ий рік, намагалися демократи гамувати життєву силу німецького народу. Жидівські підбурювачі пілого світу мали у всіх майже краях вільну руку. Але німецький народ виборив собі право не звертати уваги на узурповані тими кругами домагання. Розенберг пише: «Жидівсько-британська пропаганда, яка постійно намагасться підбурити населення зайнятих областей Європи, довести його до саботажів та пасивного опору, робить так, ніби винуватцем цієї світової пожежі не була Англія зі своїми союзниками, але є Німеччина».

Деякі з малих народів, які давніше не хотіли нічого чути про Німеччину та кокетували з Англією, дістали від долі жахливу науку за часів кривавого більшовицького панування. «По тих тяжких досвідах— пише далі Розенберг— ті народи переважно добровільно віддали свою працю в розпорядження Німеччини». Далі Райхсміністр звертає увагу на те, що

націонал-соціалістичний Райх ніколи не керувався дріб'язковою жадобою помсти. Він уникав того, щоб стосувати безкорисні репресалії. Ця війна буде однак виграна тільки кров'ю та характерністю німецької нації та її союзників. Тому мусить бути зроблене все, щоб змінити не загальне зусилля. Обов'язком та пованістю всіх націй у визволених областях є охота прилучитися до цієї конечності.

Чим більш беззастережно це ставиться, тим швидше закінчиться змагання. Розенберг закінчує так: «Націонал-соціалістична революція показала, що вона умеє бути великодушною супроти розумного противника, але вмєє також бути твердою супроти смертельного ворога, твердою також проти тих, які по довершеному рішенні все ще думають, що можна спекулювати на німецькій добросердності. Нова форма європейського континенту може існувати тільки з Німеччиною. Чим більше людей континенту прилучаться до цієї долі, тим швидше будуть розв'язані європейські проблеми, тим швидше буде закінчено ця війна. Але і тим швидше зможуть дістати нову форму ті народи, які всією своєю силою принайменше тепер віднесуться позитивно до цієї долі і беззастережно поставлять її себе в розпорядження».

Прилучення дальших округ до Райхскомісаріату України

РІВНЕ.— Шереможний похід німецької армії і союзних відділів уможливив передавання вже 1 вересня б. р. цілого ряду великих теренів цивільній владі. Так, отримує тепер Київська генеральна округа також положені на схід від Дніпра рештки бувшої Київської області, а рівно ж цілу бувшу Полтавську область.

До Дніпропетрівської генеральної округи призначено рівнож в тих днях положені з другої сторони Дніпра частини і бувшу Запорізьку область, поскільки вона не належить до Таврії. Також передається вже тепер цивільній владі частини Кримської генеральної округи, що є складовою округою Таврії. Є не положені на схід від Дніпра частини бувшої Миколаївської області, і райони Нижні Сірогози, Веселе, Мелітополь, Ново-Василівка, Призівське і південні частини бувшої Запорізької області. Генеральний комісар буде наразі перебувати в Мелітополі.

В присутності головнокомандуючого армією генерала Фрідрічі і головнокомандуючого армією в Україні генерала летунства Річінгера відбулося в Кременчуку передавання теренів на схід від Дніпра представникові Райхскомісара регірунгспрезидентові Даргелеві. Генеральний комісар Київської генеральної округи Магунія взяв після того ці нові терени під свою опіку.

Тим відкривається для цивільної влади Райхскомісаріату України нове з великими перспективами поле діяльності. Видані на дотеперішніх землях цивільній владі розпорядження привели вже там до далекосяглої консолідації господарських і політичних відносин цього простору. Урядові Райхскомісаріату України будуть тепер зі звичайною їм енергією прилучувати до того, щоб також нові терени як найшвидше відбували в такий самий спосіб і зробити їх корисними для Райху і Європи.

НА ВЕРШИНАХ КАВКАЗУ

Майже всі шляхи, що з'єднували Кавказ із Московською державою є перерізани, й переможні полки німецької збройної сили стоять на вершинах Кавказу! Частини, що побідним маршем перейшли широкі лани України, вступили на срібно-верхи шпиль Кавказу, до скель котрого еллінський міф прикував, з наказу Зевса, титана Прометей, а в новітні часи були приковані червоними герольдами московського імперіалізму численні немосковські народи.

Казково гарна і казково багата країна. Буїна рослинність, починаючи від середземноморської й до полярнольодовитої, мозаїка народів, рештки мов, що давно зникли, своєрідні звичаї, патріархальний побут поруч з типово фабричним, колосальні підземні скарби й копальні нафти—поруч з романтикою, що пам'ятає часи Шаміля!

Треба знати, що Москва не так легко «ковтула» Кавказ! Ще в 16 столітті дістаються Волгою і здовж побережжя Каспія волжанські й допські козаки і оселяються при гирлах Терека. В 1604 була перша військова спроба московців завойовувати Кавказ. Військова спроба закінчилась невдачею. Петро I під час свого «дербентського» походу підкорює, пляндруючи вогнем і мечем дагестанське узбережжя, та змушує Кубінського хана «добровільно» стати московським підданим. У 1724 р. захопили московини Баку.

Однак зміцнення Персії за Надіршаха привело до визволення Баку і Дагестану. Московини відкинуті знову до Терека. У 1774 р. добивається Московщина від Туреччини визнання «незалежності» верховинців Кубанщини, котра, очевидно, полегшила потім підкорення цього терену московською державою. Одночасно починається конфіскація у автохтонів пів-

нічно-західного Кавказу земель їхніх і передача їх москвинам (650 тисяч гектарів). У 1783 командуючий кавказьким корпусом Суворов винищує до ноги більшу частину автохтонів-ногайців, а рештки виселяє на неродючі приуральські землі.

Під натиском московських військ деякі народи «приймають» московську протекцію. Починаються нові походи. Тут московини використовують нападців запорожців, переселяючи їх на свіжо загарбані терени та підштовхуючи їх до посування наперед. В році 1800 робить Московщина похід на Осетію й без жалю палять і вищіють зимою більшість осель верховинців. В Осетії після цього йдуть повстання одне за одним. Дяється кров, і горять села. В році 1801 опанувала Москва Грузія.

У 1804 р. в уже здавалося опанованому Кавказі зривається зі стихійною силою повстання під керівництвом Шаміля. Десять літ тягнеться кривава боротьба, в 1844 р. Шаміль розбиває до щенту царські війська. На Кавказ йдуть все нові й нові війська, і нарешті аж в 1895 р. мусив Шаміль скоритися. Тоді починається жорстока «пацифікація» Кавказу. І досі, звичайно, не вдалося зрушифікувати Кавказу, який, нарешті дочекався визволення.

Приваблювали, звичайно, москвинів не аули верховинців Кавказу, а в першу чергу колосальні багатства Кавказу, а саме: нафта, залізо, кольорові метали, будівельні матеріали, мінеральні джерела і т. д.

Кавказ був москвинами завойований, був адміністративно підпорядкований, але далеко не подоланий, не асимільований і, звичайно, не опанований господарчо. Тепер цей простір чекають нові завдання та нові перспективи всебічного розвитку.

Бджільництво в Миколаївському Генеральному Комісаріаті

Сприятливі метеорологічні умови в цьому році мали дуже корисний вплив на працю бджіл. Оскільки на весну, задля гострої та довгої зими, не було надії на добрий збір меду, остільки в літі повстали завдяки відносно багатих опадів передумови, які дозволили бджолосім'ям, що в більшості були, ослаблені гострою зимою, скоро зміцніти та розвинутися. Вже по перших 5-6 тижнях можна було надіятися на багатий збір меду.

Часто та своєчасно падаючи дощі довго підтримували кормову базу для бджіл в ефективному стані, так що завдяки цьому, в цьому році випродуковано велику кількість меду. На Україні перший раз встановлено також від продукції бджільництва обов'язок, який згідно з відомостями, що їх нам надіслано до 15-8-42, значно перевиконано.

Для загалу напевно буде цікаво, що в одній, для бджільництва окремо сприятливій околиці, середній збір меду складає 70 кг від одної бджолосім'ї а декілька більших пасік навіть здали 40-50 кг меду від сім'ї. Рахуючи обережно, можна оцінити продукцію меду в Миколаївському Ген. Комісаріаті на 3000 тонн, хоч лише одну третину з цього буде заготовлено.

Ці числа є доказом, як важливо й необхідно є усіма засобами сприяти розвитку бджільництва, тому що європейський ринок радо прийматиме мед, а українському пасічникові можна гарантувати добрий ринок збуту та джерело прибутку.

Робіть ярма для запрягання корів.

Сійте лише на достатньо вогкій ріллі.

Стерні лущіть негайно по зібранні урожаю, бо цим способом знищите бур'яни та збережете вогнисть ґрунту.

Збирайте лікарські рослини, як аніс, укріп, шавлій, правдивий ромен (ромашка) і інші, та зберігайте їх насіння.

Подяка енергійним урядовцям

Рівне, 1 вересня

У ровенській в'язниці сталося заворушення. Рано-вранці треба було вести до страти п'ятьох тяжких злочинців, засуджених на смертну кару. Коли було відчинено камеру, мешканці її накинулись на двох урядовців, поранили одного гострим предметом у руку й хотіли його подолати. Але обидва службовці вчинили енергійний опір, поки ще один урядовець зміг підтримати їх з допомогою вогнепальної зброї,

поклав одного нападника на місці й відтиснув назад інших. Після того можна було виконати смертну кару над злочинцями.

Райскомісар для України висловив свою особливу подяку трьом урядовцям (старшим вахмістрам в'язниці Ніке і Вірту, а також секретареві в'язниці Йенсену) за те, що, завдяки їх рішучості, заворушення не поширилось далі і злочинці не втекли. Урядовцям видано грошову нагороду.

Сатиричні рядки

Купи прихвостів червоних
Ніжно марши ввесь час:
—На лєні весняні гони
Вийде сонце і для нас.

А з весною запашною
Приїде знов червона рать,
Приведе ЧЕКА з собою,
Ворогів почнем карать.—

Уляглась вітри скажені,
І прийшла червона рать,
Та прийшла як полонені—
Шлях для Тодта будувать.

Клим хвалився безталанний:
—Не згорить червоний дах!
Я завдам фашизму рани
На ворожих теренах.

Вірно, маршал большевізму,
Хоч на Волзі ти тепер!

Так, ворожі комунізму
Всі терени СССР.

Відступав Кутузов гарно
І Москву він залишив.

Сталін чув про це не марно,
Дивний орден встановив.

Орден на ім'я Кутузов—
Тим, хто притий відступать;
Із совєтських боягузів
Тимошенку він під ставть.

З Севастополя прогнали
Чорноморської сильний флот;
І Новоросійськ забрали...
Остаточний йде розчат!

Гей, письменницький кадр!
Докладайте швидше рук!
Хай новий «Кінець ескадри»
Пише другий Корнійчук.

А. Ф.

ЖИДИ ТА РАСПУТІНСЬКІ МИРОВІ ЗУСИЛЛЯ

Недавво вийшла в Німеччині книжка, яка кидас інше, ніж досі, світло на занепад царської держави. Це спогади особистого секретаря Григорія Распутіна під назвою: «Цар, ворожити і жиди», яку видав Вернер Грюн накладом видавництва «Нібелунги» в Берліні. Ці спогади, що охоплюють діяльність Распутіна від часу його появи в Петрограді аж до його смерті, написав секретар і дорадник «старця» жид Арон Сіманович. Діяльність Распутіна і всі тямніччі пригоди на царському дворі він освітлює з жидівського становища.

Ці мемуари особливо цікаві тим, що виявляють, як жидівство ставилося до царської держави у світовій війні та до СССР у тепершній.

Коли в 1914-му році царську державу втягнули до війни Англія та Франція, обіцяючи їй Дарданелли, то вони робили це для того, щоб мати другий фронт. Вони не бажали собі знищення царської Росії, хоч

Англія рада була б бачити цього союзника ослабленим. Але пізніше Англія зробила все, щоб у Росії занував хаос і большевизм: вона саботувала поміч «білим» генералам і навіть пальцем не ворухнула для того, щоб ратувати царя. З цього видно, що державні діячі тодішньої антанти були маріонетками тасиних сил, що охоплювало своїми сітми ввесь світ.

Ці тямні сили, як у 1914-му, так і в 1939-му році, хотіли знищити німецьку силу в серці Європи. Але тоді Росія була державою, яка в усьому гостро обмежувала жидів. Населення ненавиділо жидів, і ця ненависть виявлялась у частих жидівських погромах. Метою жидівських підюджувачів до війни було тоді не тільки розбиття центральних держав—Німеччини та Австрії, а й знищення тої соціальної верстви, що правила Росією, тому вони хотіли, щоб Росія воювала й тоді, коли вже було ясно видно, що війна для неї програна.

Маріонетками жидів у Росії були державні діячі, продажні журналісти й провідники ліберальних кіл. Із завзяттям саможубів копали вони яму царській державі, а тим самим і собі, навіть тоді, коли до влади прийшли марксистки. Коли вже для царизму не було ніякого рятунку, большевики остаточо перебрали владу у свої руки, проголошуючи замість гасла «Війна до побідного кінця» гасло «Геть війну». Жидівський большевизм досягнув своєї мети.

Неосвіченому проїдисвітлові—київському ювелірові Сімановичеві, вдалося пролізти на царський двір і зробитися «двірським жидом». Через свого «приятеля» Распутіна він впливав на царя та царницю. З його споминів видно, як жиди, не зважаючи на те, що проти них були суворі закони й ненависть населення, не тільки мали мільонові мастки, але й викручувалися від військової служби, обманювали суди, одержували різні недозволені для них концесії, закладали різні клуби, в яких витягали у людей гроші, і в ньому, коли було треба, помагали їм міністри й навіть сам цар і царниця. Зро-

зуміло, що при жидівських гефештах не обходилося без підкупства. А вже найбільшими панами жиди були за революції, яку вони самі викликали.

Сіманович, крім багатьох прикладів просто дивовижних жидівських махінацій, розкривав намагання жидів під час війни добитись від уряду скасування жидівських обмежень. Сімановичеві вдалося вже прихилити до себе Распутіна, а разом з ним і царя. Як оповідає Сіманович, цар уже тямно приготував проект скасування обмежень для жидів.

Сіманович каже, що Распутін хотів, щоб Росія підписала сенаратний мир з Німеччиною. Він уважав війну з Німеччиною за гріх і пророкував царській державі занепад, якщо вона не замиритись з Німеччиною. Міністри, що займали пости з ласки Распутіна, мусіли пообіцяти йому працювати над тим, щоб прискорити підписання миру. Він думав цим врятувати царську державу. Але його вороги вбили його раніш, ніж він міг дійти до своєї мети. За Распутіном була більшість народу. Тільки змовниць-

ка тонка гефештарська верхівка була проти нього.

Далі із споминів Сімановича ми бачимо, як цей жид, користуючись всякими засобами—умовляннями й загрозами, благаннями й моральним натиском, впливав на цього неосвіченого селянина, що дійшов до влади завдяки своїй духовій силі. Сіманович зробив з Распутіна борця за жидівські інтереси. Дійшло до того, що Распутін на своїх аудієнціях, де бували й генерали, приймав раніше жидів, а потім вже генералів; що під впливом Сімановича та Распутіна цар милував державних зрадників, а царниця добула дозвіл жидівській оперетці на в'їзд до Петербургу. Распутін хотів і міг привести до миру, але його секретар-жид перешкодив цьому.

Тепер жиди піддержують усіма силами большевизм, який допоміг їм дістатися до влади. Тепер не плавають вони перевероту, а навпаки, хотять, щоб большевизм поширився на весь світ. Ці плани підтверджував і тямний англо-совєтський договір. Німецька зброя подбала про те, щоб ці жидівські плани не здійснилися ніколи.